

Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen

DCA - Nationalt Center for
Fødevarer og Jordbrug

Dato: 13. august 2012

Direkte tlf.: 8715 7685
E-mail:
susanne.elmholt@agrsci.dk

Afs. CVR-nr.: 31119103
Reference: sel

Side 1/4

Hørings svar over Udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger, Udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger og Udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger

DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug har haft udkast til ovenstående tre bekendtgørelser i høring.

Vi har følgende bemærkninger, som vi for overskuelighedens skyld har samlet i tre underpunkter:

Datagrundlag for ændring af grænseværdierne for antibiotikaforbrug til svin

Det er vores opfattelse, at det i høringsbrevet nævnte datagrundlag for at ændre grænseværdierne for antibiotikaforbrug til svin er utilstrækkeligt. I overensstemmelse med at grænseværdier skal modvirke et overforbrug af antibiotika, men at syge dyr fortsat skal behandles af hensyn til dyrevelfærd, vil en stagnation i forbruget være naturlig en vis tid efter indførelse af grænseværdier.

En overslagsanalyse på data over totalforbrug for svin (Vetstat udtrukket 31/07/2012

(http://www.foedevarestyrelsen.dk/Dyr/Laegemidler_til_dyr/Vetstat/Sider/Forside.aspx)) viser et markant fald umiddelbart efter ordningens indførelse og derefter en mindre stigning til et niveau lidt under eller svarende til niveauet i 2005. Det bemærkes, at antibiotikaforbruget udviser en betydelig årstidsvariation.

I hvilket omfang stagnationen i det gennemsnitlige forbrug kan tilskrives behovet for antibiotika til nødvendig sygdomsbehandling, vil kunne belyses ved at se på udviklingen i antallet af besætninger, der overskrider grænseværdien, og omfanget af deres overskridelse. På grund af samspillet med dyrevelfærd bør en nedsættelse af grænseværdierne efter vores opfattelse baseres på en sådan analyse.

Overskridelse af grænseværdierne for antibiotikaforbruget

Vi har bemærket, at overskridelse af grænseværdierne for antibiotikaforbruget i mælkeleverende kvægbesætninger med tilvalgsmodul 2 og flere end 250 køer tillægges relativt mindre betydning end andre forseelser, der fører til Skærpet rådgivning og Ekstra rådgivning, jf. § 50, stk. 2, mens dette ikke er tilfældet i svinebesætninger. Den forskellige håndtering af et overskredet antibiotikaforbrug i svine- og kvægbesætninger synes ikke umiddelbart at være velbegrunderet set i relation til risikoen for antibiotikaresistens og zoonoser.

Optælling af søer med lette skuldarsår

Bestemmelsen om optælling af søer med lette skuldarsår tænkes at danne grundlag for en politisk beslutning om, hvorvidt den nationale handlingsplan for skuldarsår skal gennemføres. I den forbindelse skal vi gøre opmærksom på, at fraværet af tidligere optællinger med brug af samme skala indebærer, at optællingen ikke giver baggrund for at vurdere, om problemet er reduceret i de senere år. Der bør derfor på forhånd opsættes kriterier for hvilken forekomst af skuldarsår, der bør føre til iværksættelse af handlingsplanen, hvis der ønskes et objektivt grundlag for denne. Vi foreslår, at vurderingen, som i handlingsprogrammet, sker ved at fastlægge et krav til prævalensen for 90 % fraktilen af de indgående besætninger. Dels er skalaen udviklet til at være optimal omkring dette niveau, dels undgås det, at forekomsten af falsk positive skuldarsår kommer til at dominere besætningsprævalensen. Desuden er der behov for justering og præcisering af bestemmelsen i henhold til nedenstående, idet den i sin nuværende form efter vores opfattelse ikke kan gennemføres i praksis.

I bestemmelsen foreslås optælling to gange med et interval på mindst 3 måneder i perioden fra 1. september til 31. december 2012, hvilket indebærer at alle optællinger skal foretages i september og december. Det vil af tidsmæssige årsager derfor næppe være muligt at inkludere alle besætninger, der er omfattet af kravet om obligatorisk sundhedsrådgivning, i optællingen. Problemet kan bedst løses ved kun at foretage én optælling i alle besætninger. Dette reducerer stikprøvestørrelsen, men det er vores skøn, at det ikke vil have afgørende konsekvenser for datakvaliteten, når formålet er at bestemme et nationalt niveau. Desuden vil begrænsning til én optælling udelukke, at der ses på udvikling over tid, men en sådan vil under alle omstændigheder være usikker, da det er velkendt, at der er årstidsvariation i forekomsten af skuldarsår med større forekomst i varme perioder. Såfremt 2 optællinger af anden grund anses for at være afgørende, vil det være nødvendigt at ændre intervallet til at være mindst 2 måneder. Det vil ligeledes være ønskværdigt, hvis en mindre gruppe trænedede observatører, som foretager sideløbende optællinger i udvalgte besætninger på tværs af dyrlæger, så der i opgørelsen kan korrigeres statistisk for niveauforskelle mellem dyrlægernes bedømmelser. Dette kunne f.eks. ske i forbindelse med velfærdskontrollen. Endelig anbefaler vi at det

vurderes, i hvilken grad præcisionen af undersøgelsen vil være påvirket ved kun at undersøge en stikprøve af besætningerne frem for hele populationen. Det er vores forventning, at omkostningerne til undersøgelsen herved kan reduceres væsentligt, uden at præcisionen påvirkes nævneværdigt.

Idet optællingen i store besætninger må forventes at kræve mere end én arbejdsdag, hvis optællingerne skal ske med den omhu, som er krævet i den nye skala, er det nødvendigt at tage stilling til, hvor mange dage optællingen må ske over. Eksempelvis må optællingen i en besætning med 2000 søer påregnes at tage ca. 12 timer, idet søerne skal stå op under vurderingen af skuldrene, og tidsforbruget pr. sø derfor må forventes at være ca. 2 minutter.

Såfremt optællingen omfatter alle søer i farestalden, vil resultatet være afhængigt af, hvornår optællingen foretages i forhold til, hvornår der sidst blev sat nye søer ind i farestalden, idet disse almindeligvis ikke har skuldarsår og udgør ca. 1/5 søerne i farestalden. For at undgå dette, vil vi foreslå, at optællingen kun sker på diegivende søer, selvom der i den nationale handlingsplan påtænkes optælling baseret på alle søer i farestalden.

Det bør præciseres i bekendtgørelsen, at vurderingen skal foretages på begge skuldre, og at resultatet for den sværest angrebne skulder skal indberettes. Indberetningen bør desuden omfatte alle trin i skalaen, da dette bl.a. sikrer mulighed for at kvalitetstjekke data. Således bør følgende indberettes: antal diegivende søer i farestalden, antal diegivende søer med ingen eller ubetydelige skuldarsår, antal diegivende søer med let skuldarsår på den sværeste angrebne skulder, antal diegivende søer med svært skuldarsår på den sværeste angrebne skulder.

Definitionen af skalaen bør præciseres, idet afgørende forudsætninger er udeladt. Vi foreslår følgende formulering af § 38 a, stk. 2 (vores forslag til tilføjelser er markeret med rødt):

Stk. 2. Til brug for vurdering af skuldarsår, jf. stk. 1, anvendes følgende skala på en stående sø med fokus på det største sår i et areal på 15 x 15 centimeter med skulderens højeste punkt (*tuber spina scapulae*) som centrum:

- 1) Ingen eller ubetydelige skuldarsår: Ingen hudforandringer eller hudforandringer, der på det bredeste sted måler mindre end 2 cm, målt med det tilhørende måleredskab.
- 2) Lette skuldarsår: Hudforandringer, der på det bredeste måler mindst 2 cm, målt med det tilhørende måleredskab, men som ikke er et svært skuldarsår.
- 3) Svære skuldarsår: Hudforandringer, der på det bredeste sted måler mindst 5 cm, målt med det tilhørende måleredskab, og er omgivet af en fortykket rand.

Vi kan oplyse, at det tilhørende måleredskab udleveres til alle dyrlæger i forbindelse med oplæringen.

Endelig finder vi, at det ville øge brugervenligheden, hvis de mange ændringer af bekendtgørelserne om sundhedsrådgivningsaftaler for hhv. svine- og kvægbesætninger samles i én bekendtgørelse for hver dyreart.

Vi har ikke yderligere kommentarer.

Høringssvaret er udarbejdet af temakoordinator for husdyr, seniorforsker Karin Hjelholt Jensen, og forsøgsleder Erik Jørgensen, begge Institut for Husdyrvidenskab.

Med venlig hilsen

Susanne Elmholt
Seniorforsker, koordinator for DCA's myndighedsrådgivning
